

Dimecres 10 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 5,17-19): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No penseu que he vingut a abolir la Llei o els Profetes; no he vingut a abolir sinó a donar compliment. Perquè, en veritat us ho dic: mentre no passin el cel i la terra, no passarà ni un iod ni un àpex de la Llei, que no s'hagi complert tot. Aquell, doncs, que violi un d'aquests manaments més petits i ho ensenyi així als altres, serà tingut pel més petit al regne dels cels. En canvi, aquell qui ho compleixi i ensenyi, serà tingut per gran al regne dels cels».

© Albada Editorial / evangeli.net

«No he vingut a abolir sinó a donar compliment»

Mn. Miquel MASATS i Roca
(Girona, Espanya)

Avui escoltem del Senyor: «No penseu que he vingut a abolir la Llei o els Profetes; (...) sinó a donar compliment» (Mt 5,17). En l'Evangelí d'avui, Jesús ensenya que l'Antic Testament és part de la Revelació divina: Déu primerament es donà a conèixer als homes mitjançant els profetes. El Poble escollit es reunia els dissabtes a la sinagoga per tal d'escoltar la Paraula de Déu. Així com un bon israelita coneixia les Escripures i les posava en pràctica, als cristians ens cal la meditació freqüent —diària, si fos possible— de les Escripures.

En Jesús tenim la plenitud de la Revelació. Ell és el Verb, la Paraula de Déu, que s'ha fet home (cf. Jn 1,14), que ve a nosaltres per a donar-nos a conèixer qui és Déu i com ens estima. Déu espera de l'home una resposta d'amor, manifestada en el compliment dels seus ensenyaments: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments» (Jn 14,15).

Del text de l'Evangelí d'avui en trobem una bona explicació en la Primera Carta de sant Joan: «Estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I els seus manaments

no són feixucs» (1Jn 5,3). Guardar els manaments de Déu garanteix que l'estimem amb obres i de veritat. L'amor no és només un sentiment, sinó que vol a la vegada obres, obres d'amor, viure el doble precepte de la caritat.

Jesús ens ensenya la malícia de l'escàndol: «Aquell, doncs, que violi un d'aquests manaments més petits i ho ensenyi així als altres, serà tingut pel més petit al regne dels cels» (Mt 5,19). Perquè —com diu sant Joan— «el qui afirma: 'Jo el conec', però de fet no guarda els seus manaments, és un mentider, i la veritat no està en ell» (1Jn 2,4).

A la vegada ensenya la importància del bon exemple: «Aquell qui ho compleixi i ensenyi, serà tingut per gran al regne dels cels» (Mt 5,19). El bon exemple és el primer element de l'apostolat cristià.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Un mandat, per suau que sigui, es converteix en dur quan l'imposa un cor tirà i cruel, però es fa fàcil quan és l'Amor qui ho mana» (San Francesc de Sales)

-

«La llei és saviesa. Saviesa és l'art de ser homes, l'art de poder viure bé i poder morir bé. I es pot viure i morir bé només quan s'ha rebut la veritat i quan la veritat ens indica el camí» (Benet XVI)

-

«El compliment perfecte de la Llei només podia ser obra del Legislador diví, nascut subjecte a la Llei en la persona del Fill (cf. Ga 4,4). En Jesús, la Llei ja no es presenta gravada en taules de pedra, sinó 'al fons del cor' (Jr 31,33) (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 580)